

2003

STYCZEŃ

13 stycznia na pierwsze w nowym roku posiedzenie Zarządu Regionu dolnośląskiej „Solidarności” przybył nowo wybrany prezydent miasta Wrocławia Rafał Dutkiewicz. Prezydent zapowiedział, że ze swym doradcą Michałem Bonim (byłym ministrem pracy) pragnie uruchomić kilka projektów, których zasadniczym celem będzie zmniejszenie bezrobocia na terenie Wrocławia.

28 stycznia, w dniu patrona Papieskiego Wydziału Teologicznego – św. Tomasza z Akwinu, uczelnia ta uhonorowała medalami „Pontificia Facultas Theologica” grono profesorów z własnej uczelni i spoza niej, wśród nich obecnych i byłych rektorów uczelni wrocławskich.

Ze środowiska Politechniki Wrocławskiej medale otrzymali: były rektor profesor Andrzej Wiszniewski i jej obecny rektor, przewodniczący Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola profesor Tadeusz Luty, który podziękował władzom Papieskiego Wydziału Teologicznego w imieniu wyróżnionych, podkreślając przede wszystkim integrującą rolę takich wydarzeń.

LUTY

21 lutego w siedemnastu szpitalach na Dolnym Śląsku przeprowadzono dwugodzinny strajk ostrzegawczy.

19 lutego na łamach „Solidarności Dolnośląskiej” w tekście „Co nam zostało z tych lat?” głos zabrał prof. Andrzej Wiszniewski: *Kłamią posłowie i senatorowie. I to – niestety – nie tylko ci z rządzącej koalicji, także opozycja ma w tym procederze swój udział. Ulubiony system sprowadza się do mówienia nie tyle szczerych kłamstw, lecz półprawd. A jak ktoś powiedział: Półprawda jest jak pół cegły, poręczniejsza w walce. I te półprawdy wygłaszane przez „naszych” parlamentarzystów są szczególnie bolesne. Przyznam, że gdy widzę posłów, którzy zakładali AWS i należeli doń przez szereg lat, którzy byli członkami rządu, a dziś na dawnej partii nie zostawiają suchej nitki, to nóż mi się w kieszeni otwiera. (...) Gdy rozglądam się za dziedzictwem tych lat, widzę tylko jedno: „Solidarność”. Tak, pozostała tylko „Solidarność”, skurczona dziesięciokrotnie, skłócona programowo i personalnie, okradana ze swej legendy przez cynicznych propagandzistów – ale wciąż istniejąca. (...) I tej „Solidarności” Polska dziś potrzebuje nie mniej, niż potrzebowała przed dwudziestoma laty.*

MARZEC

3 marca kilkudziesięciu związkowców rozpoczęło okupację gabinetu wojewody Ryszarda Nawrata, wręczając mu petycję Komitetu Strajkowego Związków Zawodowych Służby Zdrowia na Dolnym Śląsku, domagającą się między innymi odłożenia szpitali, zwiększenia stawek na leczenie do realnych kosztów, wypłaty zaległych wynagrodzeń. Od wojewody zażądano także przedstawienia realnego planu wyjścia z kryzysu. Po południu około 100 funkcjonariuszy policji wyprowadziło związkowców siłą z gmachu urzędu, przewożąc ich do komisariatu przy ul. Trzemeskiej. Akcja ta spotkała się ze zdecydowanym protestem Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”.

4 marca w siedzibie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej odbyło się spotkanie przedstawicieli wyższych uczelni Wrocławia, na którym Jan Waszkiewicz, były marszałek województwa dolnośląskiego, przedstawił uwarunkowania edukacji wynikające z otwarcia Polski na gospodarkę krajów zachodnich.

10 marca odbył się dwugodzinny strajk ostrzegawczy ogłoszony przez organizacje związkowe działające w Elektromontażu Wrocław. Decyzja o strajku zapadła po zapowiedzi dyrekcji, że nie będzie wypłat dla grupy robotniczej.

11 marca odbyło się na antresoli w Gmachu Głównym przy Wybrzeżu Wyspiańskiego uroczyste otwarcie wystawy prac Dariusza Godlewskiego. *Jest Pan trwałą częścią Politechniki Wrocławskiej. Ta wystawa z okazji 30-lecia pracy artystycznej sprawi zapewne, że powstanie jeszcze wiele portretów rektorów* – powiedział rektor prof. Tadeusz Luty podczas otwarcia. Kilkadziesiąt osób przyszło obejrzeć bogaty i różnorodny dorobek twórczy artysty plastyka, a wśród nich przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia, władze Politechniki, liczni pracownicy i współpracownicy, byli rektorzy: prof. Andrzej Wiszniewski i prof. Jan Kmita, których portrety pędzla Dariusza Godlewskiego zajmowały poczesne miejsce na antresoli, a także grono przyjaciół i najbliższa rodzina. Pomysł i realizacja wystawy jest zasługą żony i córki artysty. Były kwiaty, upominki, możliwość wpisania się do księgi pamiątkowej, ale przede wszystkim wspała okazja, aby podziwiać eksponowane dzieła: nie tylko portrety, ale też grafikę, pejzaże, okładki książek, projekty papierów i znaków firmowych, foldery i twórczość z czasów działalności w podziemnej „Solidarności”. *Żałuję, że nie jest to pełny obraz twórczości męża* – mówi Zofia Godlewska, również plastyczka. *Niestety, wiele z jego prac nie zostało udokumentowanych. Udało się utrwalić*

■ Wystawa prac Dariusza Godlewskiego. Od lewej: Stanisław Jabłotka, Dariusz Godlewski, Antoni Tarczewski, Wrocław, 11.03.2003

(sfotografować, skserować itd.) około 200 obiektów. Część nie została zaprezentowana, ponieważ znajduje się poza Wrocławiem. Wystawa to także istne muzeum prac ukazujących się w tzw. drugim obiegu. Każda z nich poza walorem artystycznym przedstawia wartość historyczną. Dariusz Godlewski, od początku powstania „Solidarności” na Politechnice Wrocławskiej aktywny jej członek, ma w dorobku dwukrotny udział w niezależnej okręgowej wystawie prezentowanej w kościołach oraz dwie nagrody w konkursie podziemnej „Solidarności” na plakat „antywyborczy” oraz udział w kilku wystawach organizowanych przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, autor wielu plakatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu Dolny Śląsk.

Osobiście, z wielką ulgą powitałem w zespole Danka – nareszcie profesjonalista zajął się stroną graficzną naszego pisma, zwalniając niektórych członków redakcji z części żmudnych prac towarzyszących przygotowaniu makiety kolejnego numeru, a także wzbogacając pismo o karykatury. Na marginesie, niektóre z nich do dziś zachowały swoją aktualność! – są to słowa Ludomira Jankowskiego, gdy w roku 1981 do redakcji przyszedł Dariusz Godlewski, aby zająć się opracowaniem graficznym „Informacji”. Za te wszystkie lata pracy na rzecz „Solidarności”, tej przy Politechnice Wrocławskiej, jak i dolnośląskiej, serdecznie dziękuję Prezydium Komisji Zakładowej, jak również życzy wielu lat dalszej współpracy.

15 marca, po 22 latach od rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów, czołówka wrocławskiego NZS z lat osiemdziesiątych zjechała do Wrocławia. Dawni działacze NZS są dziś wpływowymi ludźmi we Wrocławiu. W zrzeszeniu działali między inny-

mi prezydenci miasta: Bogdan Zdrojewski i Rafał Dutkiewicz. NZS-owcy złożyli kwiaty pod pomnikiem pomordowanych profesorów lwowskich na pl. Grunwaldzkim. Przyszli starzy i młodzi działacze. Było podniosłe. *Z tym miejscem łączy nas myśl o wolnej Polsce* – mówił Sławomir Najnigier (w 1980 roku jeden z 25 założycieli wrocławskiego NZS, potem w kierownictwie Zrzeszenia na Politechnice Wrocławskiej, ma legitymację nr 1). Wiąż z tradycją podkreślali obecni liderzy zrzeszenia. Jak twierdzą, nie chcą być tylko „pragmatyczną organizacją ludzi, którzy dążą do sukcesu”.

Nasz charakter kształtowały razy milicyjnych pałek – mówi o starym NZS Rafał

Guzowski (w maju 1981 roku został pierwszym szefem NZS na Politechnice Wrocławskiej).

Spod pomnika wszyscy pojechali do Muzeum Architektury. Dyskutowali na temat: „Dlaczego NZS?”. O zrzeszeniu opowiadali między innymi Sławomir Najnigier, Bernard Afeltowicz (koledzy wspominają go jako specja od akcji plakatowania miasta w 1981 roku), Jacek Leśków i Roman Kowalczyk.

Dla mnie antykomunizm był sprzeciwem wobec straszliwej nieefektywności, złego zarządzania – mówił Leśków. – *Polska była krajem siemniżnym, zabiedzonym. Z tego wynikała słabość państwa.*

Szliśmy do NZS, bo nie chcieliśmy pogodzić się ze skansenem technologicznym – wtórował mu Bernard Afeltowicz.

Dla Najnigiera przełom 1989 roku był szansą na przejście do pracy u podstaw. Przykładem takiej ewolucji są kariery Bernarda Afeltowicza i Leszka Czarneckiego, twórcy EFL, jednego z najbogatszych Polaków, który w 1981 roku był we władzach NZS na Politechnice Wrocławskiej.

Pomysł na przyszłość NZS ma Krzysztof Turkowski, który pytał: *Skoro prezydentem kraju jest były działacz ZSP, to dlaczego następnym prezydentem nie miałby być działacz NZS?*

25 marca w 67 placówkach służby zdrowia na Dolnym Śląsku przeprowadzono dwunastogodzinny strajk zorganizowany przez Komitet Protestacyjno-Strajkowy powołany przez Konwent Związków Zawodowych działających w dolnośląskiej ochronie zdrowia.

31 marca poseł Marek Muszyński spotkał się z członkami Zarządu Regionu. Na pytanie, czy nie dałoby się rządu jakąś manifestacją rzucić na kolana, poseł odpowiedział: *Czy wielką manifestacją da się utrzymać w ryzach, tak by nie dopuścić do niezaplanowanej rozróby? Dla mnie niepodległość*

i suwerenność państwa jest nadrzędną wartością i „Solidarności” nie wolno jej niszczyć. Walczyliśmy o demokrację. Rząd „czerwony” jest legalnie wybrany, jak posłowie i senatorowie. Rząd siłowo obalić jest bardzo łatwo, tylko co w zamian? W tej chwili nie ma możliwości zbudowania alternatywnego rządu. Jediną drogą zmian ustrojowych są procedury demokratyczne.

KWIECIEŃ

25 kwietnia w Warszawie 20 tysięcy związkowców (w tym około 300 z Dolnego Śląska) maszerowało ulicami Warszawy, by w dymie petard, przy strumieniach wody z armatek i w oparach gazu łzawiącego zaprotestować przeciwko trudnej sytuacji gospodarczej w kraju. Janusz Śniadek, przewodniczący KK, przekazał premierowi Millerowi petycję, w której napisał, że w Polsce nie ma ludzi niepotrzebnych, jest za to 3,5 miliona bezrobotnych i partyjne obietnice wyborcze bez pokrycia.

27 kwietnia Tomasz Wójcik stanął do wyborów uzupełniających na senatora w Wałbrzychu z listy Ligi Polskich Rodzin i mimo poparcia Prawa i Sprawiedliwości, środowisk kombatanckich oraz prawicowych, jak również burmistrzów kilku miast – przegrał blisko 900 głosami z kandydatem SLD. Frekwencja wyniosła 3,73 proc.!

MAJ

6 maja tradycją stały się uroczyste obchody święta 3 Maja organizowane przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Pod pomnikiem „Solidarności” zebrali się goście, członkowie i sympatycy związku, by złożyć wiązanek kwiatów. Zebranych przywitał uroczystie przewodniczący Ryszard Wroczyński. Ks. proboszcz Jacek Falkowski zaintonował wspólną modlitwę za wszystkich członków i sympatyków „Solidarności”: żyjących i tych, których już nie ma wśród nas. Słoneczny, wiosenny, pachnący kwiatami dzień potęgował uroczysty nastrój święta.

Po oficjalnych uroczystościach udano się autokarem na świąteczną majówkę do zamku na wodzie w Wojnowicach. Wszystkich gości w autokarze przywitała Izabela Hudyma pięknie zapraszając do aktywnego uczestnictwa. Anna Jałowy przedstawiła brzmiały zaskakująco aktualnie tekst pt. „TRZECI MAJ” Stefana Rayskiego, opublikowany w 1931 roku we Lwowie. Poruszające są słowa: *Obecnie gdy w wolnej już Polsce rozpamiętujemy ten wielki czyn naszych Przodków, w hołdzie i czci dla nich chylimy czoła, pomni na testament ich pozostawiony nam, testament wyrzeczenia się osobistych korzyści dla dobra Ojczyzny, gdyż Jej dobro – naszym dobrem... tępieniem własnych win i błędów wcielimy w czyn idee Twórców Konstytucji 3-go Maja.* Ksiądz proboszcz zaintonował pieśni, które z ochotą śpiewał cały autokar gości. Majówka na świeżym powietrzu, w promieniach słońca, w otoczeniu zieleni, kwiatów i śpiewających ptaków, wprowadziła wszystkich w doskonały humor. Przygotowana tradycyjna „wodzianka” wraz ze wspaniałym chlebem i domowym smalcem smakowały wybornie, tak jak pieczone kiełbaski na ognisku. Rozmowy przy stolikach toczyły się wartko. Duszą towarzystwa był ks. proboszcz Jacek Falkowski, który nie miał sobie równych w śpiewie, opowiadaniu i zaangażowaniu w konkursy. Liczne konkurencje sportowe, wśród których były minikrykiety, rzut do tarczy, rzut na odległość i kręgle, zostały wspaniale przygotowane przez Marię Czarnecką.

W salach zamku na wodzie Tomasz Wójcik wygłosił ilustrowaną przezroczami i wykresami prelekcję o bezrobociu na świecie, po czym nastąpiła dyskusja. W wypowiedziach przeważała troska o przyszłość Polski i niepokój związany z głosowaniem w nadchodzącym referendum. Uczestnicy wyjazdu mieli jeszcze czas, by zwiedzić otaczający zamek piękny park, który jest wspaniale utrzymany przez pana Franciszka Oborskiego. Współ-

■ Obchody święta 3 Maja, Wojnowice, 6.05.2003

archiwum Komisji Zakładowej

■ Jubileuszowe spotkanie seniorów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, 12.06.2003

ne zdjęcie z gospodarzem uświetni naszą kronikę. Pełni wrażeń, oszołomieni słońcem, zielenią i usatysfakcjonowani wracaliśmy do Wrocławia. Mamy w pamięci zapewnienie przewodniczącego KZ NSZZ „Solidarność” Ryszarda Wroczyńskiego, że wrócimy do Wojnowic na Święto Niepodległości w listopadzie.

CZERWIEC

4 czerwca na wrocławskim Rynku odbyła się pikiet 50 związkowców protestujących przeciw tragicznej sytuacji w dolnośląskiej służbie zdrowia.

7-8 czerwca w Polsce przeprowadzono referendum, w którym przy frekwencji 58,85 proc. blisko 77,5 proc. głosujących opowiedziało się za przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej.

12 czerwca odbyło się jubileuszowe spotkanie w Klubie Seniora zorganizowane przez Komisję Zakładową, przy współudziale Komisji Oddziałowej Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Przybyło wielu z zaproszonych gości, między innymi: najstarszy z naszego grona Daniel Pawłowski (93 lata), Halina Dudziak – prekursorka tych miłych spotkań i Irena Skibińska – organizatorka części artystycznej. Obecni byli także przedstawiciele Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” – przewodniczący Ryszard Wroczyński oraz wiceprzewodnicząca Jadwiga Szymonik. Izabela Hudyma – przewodnicząca Komisji Oddziałowej Eme-

rytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” w ciepłych słowach powitała Seniorów, życząc wszystkim pogodnej atmosfery. Po odśpiewaniu „200 lat” przewodniczący Ryszard Wroczyński wręczył każdemu z Seniorów podziękowanie za trwanie przy ideałach „Solidarności”. Przygotowaniami i dekoracją stołów zajęły się panie z Komisji Oddziałowej. Danuta Goliszek i tym razem przyniosła białe-czerwone róże ze swego ogródka, które dodały stołom odświeżonego wyglądu. Poczęstunek w postaci tortów, ciastek i owoców przygotowały Czesia Kozicka i Marysia Wojciechowska, a pomagały im Janeczka Hołyńska i Gizela Nałęcz-Łączyńska. Nad całością czuwała Irena Budzińska.

Część artystyczną opracowała nieoceniona, pełna werwy i humoru Irena Skibińska. Bawiła wszystkich i wzruszała piosenkami, do których sama pisała słowa. Na gitarze akompaniował jej Wiesław Fleszar, natomiast Serafin Kotliński – śpiewak operowy (bas-baryton) – wspaniale wykonał kilka pieśni Stanisława Moniuszki. 9-letni Grześ Fleszar – uczeń Szkoły Muzycznej – zagrał na syntezatorze dla Seniorów parę utworów Chopina, Beethovena i Bacha. Otrzymał duże brawa i zyskał wielką sympatię obecnych.

Niektórzy goście przybyli z osobami towarzyszącymi, natomiast transportem osób z odległych dzielnic zajęła się nieoceniona Krysia Syczewska. Spotkanie trwało od godz. 11 do 13. Na zakończenie były podziękowania i łyżki wzruszenia naszych gości. Seniorzy zostali obdarowani bombonierkami i ciastem.

Przewodniczący Ryszard Wroczyński serdecznie dziękował Seniorom za ich humor, werwę oraz wewnętrzną energię, które powinny udzielać się młodszemu. Życzył wszystkim zdrowia i przybycia na przyszłoroczne spotkania, na które wszystkich

serdecznie zaprosił. Raz jeszcze okazało się, że tego typu imprezy są potrzebne i uzasadnione. Utwierdzają nas w głębokim przekonaniu, że ludzka solidarność i pamięć o drugich powinny trwać zawsze.

24 czerwca Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał wyroki skazujące wobec trzech osób winnych śmierci trzech manifestantów w Lubinie 31 sierpnia 1982 roku. Dwóch byłych milicjantów dostało po dwa i pół roku, a trzeci pięć lat więzienia. Wszystkim kary zmniejszono o połowę w wyniku amnestii.

LIPIEC

29 lipca pod Sejmem kilkutyśięcna grupa związkowców upominała się o prawo do godnego życia osób zwolnionych z pracy na kilka lat przed emeryturą. Tego dnia posłowie debatowali nad ustawą przywracającą zasiłki i świadczenia przedemerytalne, ale projekt odesłano do komisji. Szanse na uchwalenie tej ustawy zmalały po tym, jak Jerzy Hausner zapowiedział cięcia socjalne w budżecie.

SIERPIEŃ

30 sierpnia kilkutyśięcny tłum członków „Solidarności” z całej Polski przyjechał do Ostrowa Wielkopolskiego, by zamianifestować solidarność z załogą Fabryki Wagonów, zagrożonej upadłością w wyniku wyprowadzenia znacznych funduszy przez słowackich właścicieli. *Ostrów jest solidarnościową stolicą Polski* – oświadczył wiceprzewodniczący mazowieckiej „Solidarności” Jacek Gąsiorowski.

31 sierpnia obchody rocznicy powstania „Solidarności” skupiły się jak zwykle przy tablicy wrocławskiego MKZ na ul. Grabiszyńskiej. Na uroczystości obecne były władze miasta, liderzy podziemnych struktur „Solidarności”, a wśród nich Marek Muszyński i Kornel Morawiecki, związkowcy z zakładów pracy ze swymi pocztami sztandarowymi. Uczestnicy obchodów wzięli udział w mszy świętej w kościele pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka, a następnie udali się na grób Kazimierza Michalczyka, który na wrocławskiej ulicy zginął od kul ZOMO 21 lat temu.

WRZESIEŃ

13 września w Brzegu odbyło się XV Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Dolny Śląsk.

■ Pielgrzymka członków „Solidarności” na Jasną Górę, Częstochowa, 11.10.2003

archiwum Komisji Zakładowej

archiwum Komisji Zakładowej

■ Manifestacja w obronie miejsc pracy. Od lewej: Tadeusz Lisik, Ryszard Wroczyński, Małgorzata Calińska, Stalowa Wola, 27.09.2003

19-21 września w siedzibie Zarządu Regionu pod egidą Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności odbyła się sesja Akademii Outplacementu „Bezrobocie. Co robić?”, w której jednym z wykładców był Michał Boni. W pierwszym dniu zajęć z ich uczestnikami spotkał się ambasador USA w Polsce Nicholas Rey.

26-27 września w Stalowej Woli odbył się XVI Krajowy Zjazd Delegatów Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Sporo miejsca zjazd poświęcił rozwojowi szeregów związku. Zdaniem delegatów należy zwiększyć – z 20 do 100 – liczbę zatrudnionych organizatorów. W drugim dniu obrad odbyła się manifestacja w obronie miejsc pracy w Stalowej Woli. Wśród manifestantów nie zabrakło delegatów z NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej.

PAŹDZIERNIK

29 października – **2** listopada członek NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Leszek Koszałka wspólnie z przewodniczącym Krajowej Sekcji Nauki kol. Januszem Sobieszczańskim uczestniczył w Kongresie „Higher Education and Research”, organizacji Education International w Dakarze – z udziałem przedstawicieli akademickich związków zawodowych z 42 krajów (m.in. USA, Kanady, Australii, krajów europejskich, afrykańskich i tak egzotycznych jak Fidżi), gdzie przewodniczył obradom jednej z trzech sesji plenarnych i wygłosił referat pt. „Brain Drain – Brain Gain”.

LISTOPAD

18 listopada uroczyste obchody Święta Niepodległości 11 listopada organizowane przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej stały się już coroczną tradycją. W tym roku odbyły się w Wojnowicach. Pod pomnikiem „Solidarność” członkowie, sympatycy, zaproszeni goście złożyli wiązanki kwiatów. Przewodniczący KZ „Solidarność” Ryszard Wroczyński przywitał serdecznie przybyłych. Honorowy gość ks. proboszcz Jacek Falkowski zaintonował wspólną modlitwę za poległych w walkach o Niepodległość Ojczyzny.

Inka Węgrzyńska odczytała wiersz o Marszałku Piłsudskim, którego sama była autorką. Ks. proboszcz Jacek Falkowski zaintonował pieśń, którą z ochotą śpiewał cały autokar. W pięknych salach zamku na wodzie czekała na gości kawa i ciasto. Następnie Anna Jałowy odczytała przygotowany referat pt. „Józef Piłsudski w oczach współczesnych”. Ukazała jego sylwetkę i opinię ludzi żyjących w tamtych czasach i doceniających ogrom pracy i sił, jakie Naczelnik włożył w odzyskanie Niepodległości po 123 latach niewoli.

Pobyt umilił gościom Stanisław Jabłonka, który grał na fortepianie taneczne melodie. Był również z racji nieprzeciętnej znajomości sztuki fotografowania autorem licznych zdjęć z tejże uroczystości. Maria Czarnecka przygotowała cieszące się dużą popularnością konkurencje sportowe – improwizacje ruchowe, ilustracje piosenek, rzut do tarcz o symbolice negatywnej, rozkładujące agresywne emocje. Tradycyjna „wodzianka” wraz ze wspaniałe smakującym chlebem domowego wypieku oraz przygotowanym smalcem smakowały wybornie. Rozmowy przy stolikach toczyły się wartko, duszą towa-

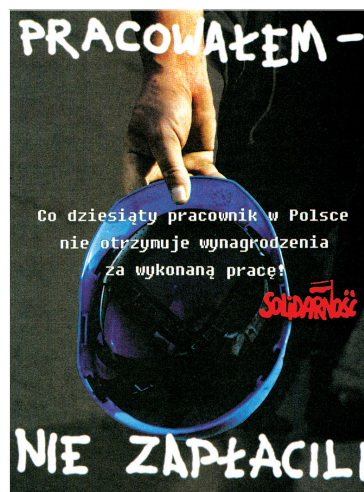
■ Obchody Święta Niepodległości, Wojnowice, 18.11.2003

rzystwa był ks. proboszcz Jacek Falkowski, który inicjował śpiewy, rozmowy, opowiadania. Mimo listopadowej pogody uczestnicy zwiedzili otaczający zamek piękny stary park.

Pełni wrażeń i usatysfakcjonowani wracaliśmy do Wrocławia. Przewodniczący Ryszard Wroczyński serdecznie podziękował wszystkim za uczestnictwo w obchodach Święta Niepodległości.

Pod restauracją McDonald's na wrocławskim Rynku przewodniczący Zarządu Regionu Janusz Łaznowski wzywał do uznania konstytucyjnego prawa do zrzeszania się pracowników w związek zawodowy. Podobne akcje prowadzono w Lubinie, Głogowie, Legnicy, a iskrę zapalił właściciel restauracji w Świdnicy, który wyrzucił 10 pracowników – założycieli „Solidarność”.

25 listopada odbyło się Zakładowe Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej – poruszane były sprawy finansowe związku.

archiwum Komisji Zakładowej

GRUDZIEŃ

5 grudnia w częściowo wyremontowanym budynku Ośrodka Opiekuńczo-Rehabilitacyjnego Fundacji im. Brata Alberta przy Okulickiej na wrocławskim Zakrzowie odbyło się spotkanie, w trakcie którego przy pieczonym baranie i szklance piwa grono członków fundacji, jej przyjaciół, donatorów oraz wykonawców podsumowało dotychczasowe prace. Stanisław Jabłonka, pełnomocnik zarządu fundacji, wyraził nadzieję, że już w następnym roku do ośrodka wprowadzi się środowiskowy dom samopomocy dla 20 podopiecznych, a obiekt szybko wrośnie w pejzaż osiedla, zyskując sobie przychylność sąsiadów.

12 grudnia, w przededniu kolejnej rocznicy wprowadzenia stanu wojennego, w auli Politechniki związkowcy spotkali się z liderami podziemnej Solidarności. Po raz pierwszy zasiedli w takim gronie przy wspólnym stole: Piotr Bednarz, Władysław Frasyniuk, Józef Pinior, Eugeniusz Szumiejko, Marek Muszyński, Tomasz Wójcik i Janusz Łaznowski. Gośćmi spotkania byli ponadto: biskup Edward Janiak, marszałek Marek Moszczyński, Jerzy Woźniak, ojciec śp. Kazimierza Michalczyka – Marian, przewodniczący Rady Miasta Stanisław Huskowski, były premier Jerzy Buzek, wiceprezydent Jarosław Obremski, wiceprezydent Sławomir Najnigier, Władysław Sidorowicz,

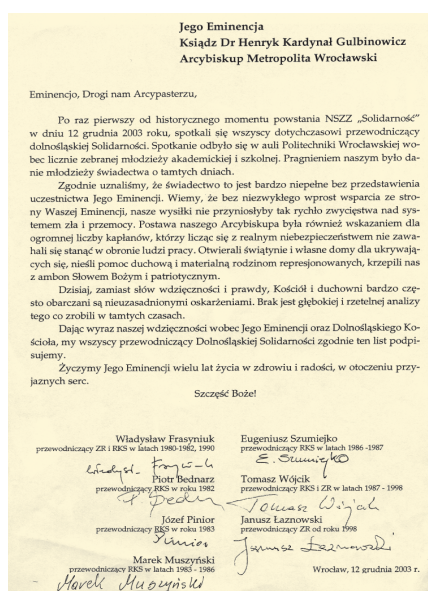
■ Spotkanie liderów podziemnej „Solidarności”. Od lewej: Władysław Frasyniuk, Andrzej Wiszniewski, Józef Pinior, stoi Kornel Morawiecki, Marek Muszyński, Tomasz Wójcik, Wrocław, 12.12.2003

rektor profesor Tadeusz Luty. Gości przy wejściu witali Ryszard Wroczyński, Janusz Łaznowski i Jarosław Krauze, a całość prowadził profesor Andrzej Wiszniewski.

Prof. Andrzej Wiszniewski wystąpił z inicjatywą, by przewodniczący Zarządu Regionu skierowali do kardynała Henryka Gulbinowicza list wyrażający uznanie dla Jego działalności w trudnych dla związku i społeczeństwa czasach.

13 grudnia uroczystości w rocznicę stanu wojennego rozpoczęły się mszą świętą w kościele Najświętszego Serca Jezusowego. Celebrował ją biskup Edward Janiak, a homilię wygłosił ksiądz Stanisław Pawlaczek. Następnie uczestnicy rocznicowych obchodów udali się do gmachu D-1, gdzie złożyli kwiaty i zapalili znicze pod tablicą upamiętniającą Tadeusza Huskowskiego, przeszli pod pomnik „Solidarności”, tam oddali hołd wszystkim współtwórcom, obrońcom i bohaterom związku, a na koniec złożyli wiązanki kwiatów pod tablicą ku czci Tadeusza Kosteckiego w Gmachu Głównym.

16 grudnia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorga-

■ Spotkanie opłatkowe Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, 16.12.2003

nizowała tradycyjne spotkanie opłatkowe. Wśród zaproszonych gości byli m.in. rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Tadeusz Luty, prof. Andrzej Wiszniewski, prof. Andrzej Mulak, przewodniczący Zarządu Regionu Dolny Śląsk Janusz Łaznowski, ks. Stanisław Pawlaczek, ks. Jacek Falkowski, Kornel Morawiecki, przewodnicząca KZ Akademii Ekonomicznej Krystyna Szewczyk, przewodniczący KZ Akademii Medycznej Bogusław Fuglewicz, Andrzej Olszewski, przewodniczący NZS-u, przewodniczący I-2 Jerzy Karyś, Kazimierz Marszałek, Stanisław Jabłonka, Cecylia Biegańska, Antoni Tarczewski, Witold Jabłoński, Danuta Wala, Alicja Samołyk, prawniczki KZ Danuta Rojek-Lenkiewicz i Aleksandra Kostruba. Uczestniczyli również w spotkaniu opłatkowym pracownicy KZ i członkowie Prezydium.

2004

STYCZEŃ

14 stycznia Komisja Krajowa ogłosiła stanowisko wobec tak zwanego programu Hausnera, kategorycznie sprzeciwiając się zawartym tam propozycjom. *Dopóki Polacy nie będą mieli pracy i nie będą godziwie zarabiać, żadne metody wsparcia nie będą skuteczne i nie będzie zgody „Solidarności” na ograniczanie wydatków na sferę socjalną.*

27 stycznia dwustu pracowników wrocławskiej przemysłowej „Jedynki” rozpoczęło okupację budynku dyrekcji. Bezpośrednim powodem tej akcji było wymówienie pomieszczeń zakładowej „Solidarności”, ale w firmie od dłuższego czasu działo się coraz gorzej, a zarząd wprowadzał wciąż nowe restrykcje i ograniczenia bez porozumienia ze związkami.

31 stycznia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej rozwiązuje umowę ze spółką księgową BRATT.

LUTY

10 lutego związkowcy z dolnośląskiej „Solidarności” piketowali przed bramą wrocławskiej firmy Cussons przeciwko łamaniu praw pracowników i związkowych.

12 lutego około dwustu związkowców, pracowników i pacjentów szpitala im. Babińskiego we Wrocławiu protestowało przeciw planom połączenia placówki ze szpitalem kolejowym. Pracę straciłoby wówczas około 700 osób.

14 lutego w kościele Matki Bożej Pocieszenia przy alei Pracy we Wrocławiu zebrały się delegacje „Solidarności” z kilku zakładów pracy i Zarządu Regionu wraz z pocztami sztandarowymi, by wziąć udział w mszy świętej za duszę zmarłego przed pięciu laty księdza Adama Wiktora.

24 lutego Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zatrudnia Biuro Rachunkowe „Abaks”, prowadzone przez pana Lecha Templina.

MARZEC

3 marca pracownicy wrocławskiej „Jedynki” znów rozpoczęli strajk, którego powodem było dyscyplinarne zwolnienie 145 robotników. Zarząd „Jedynki” zarzucał im udział w nielegalnym strajku 27 stycznia.

9 marca Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej przekazała pomoc finansową dla strajkujących Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” „Jedynka Wrocławska”.

■ Manifestacja członków NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej w obronie pracowników „Jedynki Wrocławskiej”, Wrocław, 3.03.2004

■ Obchody święta 3 Maja, Wojnowice, 4.05.2004

Przed wałbrzyskim ratuszem protestowali członkowie Komitetu Obrony Biedaszybów, którym policja konfiskuje wydobyty węgiel. Prezydent miasta obiecał utworzenie dla byłych górników ponad 900 miejsc pracy, ale nie będzie to możliwe bez pomocy władz wojewódzkich i państwowych.

10 marca obradująca w Spale Komisja Krajowa wyraziła solidarność ze strajkującymi pracownikami wrocławskiej „Jedynki”, domagając się zarazem od ministra skarbu, jako współwłaściciela firmy, wypełniania statutowych obowiązków, głównie przeciwdziałania przypadkom łamania praw pracowniczych i związkowych.

KWIECIEŃ

1 kwietnia w telewizyjnym programie „Na żywo”, w 30. dniu strajku w „Jedynce Wrocławskiej”, wystąpił m.in. przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek, który odwiedził strajkujących pracowników.

2 kwietnia w kościele pod wezwaniem św. Stanisława Kostki odprawiona została msza święta inaugurująca obchody Roku Sługi Bożego księdza Jerzego Popiełuszki. 20 lat temu ks. Jerzy Popiełuszko w kazaniu powiedział:

*Niech na co dzień towarzyszy nam świadomość, że żądając prawdy od innych, sami musimy żyć prawdą.
Żądając sprawiedliwości, sami musimy być sprawiedliwi.
Żądając odwagi i męstwa, sami musimy być na co dzień mężni i odważni.*

7 kwietnia kilkanaście tysięcy związkowców NSZZ „Solidarność”, OPZZ z całej Polski przemarszerowało ulicami Szczecina w proteście przeciw antyspołecznej polityce rządu, gospodarczej degradacji regionu oraz likwidacji miejsc pracy. Dolny Śląsk reprezentowała grupa 50 osób.

10 kwietnia w wieku 47 lat zmarł Jacek Kaczmarek, poeta i pieśniarz. Jego twórczość towarzyszyła powstaniu „Solidarności” w roku 1980 i późniejszej walce o prawa człowieka i godność pracowniczą.

24 kwietnia arcybiskup Marian Gołębiewski przejął od kardynała Henryka Gulbinowicza ster rządów w archidiecezji wrocławskiej.

29 kwietnia w obecności wojewody i marszałka podpisano ugodę między zarządem „Jedynki” a strajkującymi, na mocy której 168 osób wracało do pracy, ale dyrekcja firmy natychmiast zaczęła blokować realizację porozumienia, czekając na kolejny wyrok sądu w sprawie grupy osób zwolnionych dyscyplinarnie.

MAJ

1 maja Polska wraz z dziewięcioma innymi krajami została członkiem Unii Europejskiej.

4 maja tradycyjnie już Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowała w Wojnowicach uroczyste obchody święta 3 Maja.

7 maja delegacja dolnośląskiej „Solidarności” pojechała do Kozienic, gdzie w gronie kilku tysięcy związkowców manifestowała w obronie 170 pracowników tamtejszego PKS, których – podobnie jak w „Jedynce” – zwolniono dyscyplinarnie. Kozienicki PKS jest również po części własnością ministra skarbu.

10 maja w rozmowie redakcyjnej „Solidarności Dolnośląskiej” z kandydatami do europarlamentu Jan Waszkiewicz powiedział: *Jestem za pewnym poziomem świadczeń socjalnych, których standard wyznacza Europa, i z niektórych będzie się wycofywać, zanim my dorównamy do tego standardu.* A profesor Andrzej Wiszniewski dodawał: *Dla Polski kluczową sprawą jest rozwój gospodarczy*

regionów. (...) Żeby te słowa Verheugena były zrealizowane, trzeba patrzeć politykom na ręce. (...) Uważam, że rola eurodeputowanego, szczególnie z Dolnego Śląska, powinna kłaść największy nacisk na rozbudowę Funduszu Spójności i na to, że większa jego część przeznaczona jest dla krajów wstępujących, najuboższych.

28 maja w Spale rozpoczął się dwudniowy XVII Krajowy Zjazd Delegatów „Solidarności”.

CZERWIEC

13 czerwca w wyborach do Parlamentu Europejskiego Jan Waszkiewicz i Andrzej Wiszniewski nie uzyskali mandatu eurodeputowanego.

14 czerwca Tomasz Wójcik, występując na forum 92. sesji Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie, zwrócił uwagę na coraz częstsze w Polsce przypadki niewypłacania wynagrodzeń lub znacznego ich opóźniania, co narusza postanowienia konwencji z 1949 roku. Niepokojące jest także to, że owe niedopuszczalne praktyki nie spotykają się z żadnymi sankcjami. Mówca wyraził żal, że występujący przed nim przedstawiciele rządu i pracodawców nie wspomnieli ani słowem o standardach pracy, bez których zachowania nie może być mowy o dobrym rządzeniu.

15 czerwca Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej podjęło uchwałę w sprawie zamówienia i wykonania sztandaru naszej Organizacji Zakładowej na XXV rocznicę powstania „Solidarności”.

Modlitwa Seniora

*Panie najlitościwszy nasz, który z dobroci słyniesz,
daj zdrowie poprzez wszystkie dni starcom w naszej krainie.
Daj ich słabnącym oczom zdolność sokołą i blask,
by godnie mogli odpocząć, i weź w opiekę też nas.
Ty, któryś dla nas stworzył świat, skinąwszy boską dłonią,
daj sprawność też na wiele lat ich spracowanym dłoniom.
Niech pokój niosą światu i dobroć w każdy czas,
niech w miłość świat bogacą. W opiece miej także nas.
Panie nasz, w swej dobroci ciałom ich sprawność daj.
Niech dzień ich słońcem się złoci, by służyć bliźnim co dnia.
Aby przez każdą dobę serce w nich biło jak dzwon
chwaląc Twoją Osobę. Weź nas też w opiekę swą.
Panie, Ty wszystko możesz, wszechświat to dzieło Twe,
niebo i ziemia, i morze, życie na jego dnie.
Usłysz nasze wołanie! Usłysz mej duszy głos!
Niech z Twojej woli się stanie, by lepszy był ludzki los.
Spójrz na nasz naród zwaśniony, choć wolność dałeś mu...
W którą tu spojrzysz stronę, wszędzie skłócony lud.
Nie karz nas, dobry Panie, lecz mądrość duszom daj!
Niech z Twojej woli się stanie, by w zgodzie kwitł polski kraj.*

21 czerwca poseł Marek Muszyński był gościem Zarządu Regionu i podzielił się z zebranymi wrażeniami z podróży do Iraku. Podkreślił między innymi profesjonalizm polskich żołnierzy, którzy zdobyli sobie zaufanie miejscowej ludności. W dyskusji nie mogło zabraknąć polityki – spytany przez Janusza Łaznowskiego, jak związek powinien się zachować w nadchodzących wyborach, poseł radził, by wyciągnąć wnioski z lekcji AWS i nie popierać żadnej partii, lecz ludzi, którzy swym działaniem zagwarantują realizację korzystnego dla związku programu.

LIPIEC

1 lipca Komisja Zakładowa wspólnie z Komisją Oddziałową NSZZ „Solidarność” Emerytów i Rencistów przy Politechnice Wrocławskiej kultywuje tradycję spotkań seniorów. W Klubie Seniora zorganizowano je po raz trzeci. Uświetnili je swoją obecnością: przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Ryszard Wroczyński, wiceprzewodnicząca Jadwiga Szymonik, prezes Koła Emerytów i Rencistów prof. Joachim Potrykus i kierownik Zakładu Usług Socjalnych Kazimierz Pabisiak. Izabela Hudyma powitała zebranych składając szczególne życzenia solenizantce i inicjatorce tej działalności – Halinie Dudziak. Przewodniczący politechnicznej „Solidarności” wręczył dostojnym Seniorom, wśród których najstarszy był 94-letni Daniel Pawłowski, wzruszające listy z życzeniami, do których dołączono słodkie upominki.

Pięknie zastawione stoły były zasługą członków KO NSZZ „Solidarność” pracujących pod kierunkiem Ireny Budzińskiej. Zebrani z radością wysłuchali występów artystycznych laureatki Nagrody Miasta Wrocławia za rok 2003 Ireny Skibińskiej. Ich muzyczną oprawę przygotował przybyły w tym celu gitarzysta Wiesław Fleszar. Towarzyszący mu syn Grześ wykonał na elektrycznych organach szereg utworów muzyki lekkiej i poważnej. Część artystyczną rozpoczęła Irena Skibińska swoją „Modlitwą Seniora” do muzyki Bułata Okudźawy. Później fragmenty tekstów z kabaretu Antykwariat, którego założycielką, reżyserem i wykonawczynią była Irena, przeplatały się ze wspomnieniami Seniorów. Iskrzyły się dowcipy i anegdoty wskrzyszające pamięć pierwszych lat tworzenia naszej uczelni, a opowiadane nierzadko przez naocznych świadków wydarzeń. Rozstaliśmy się w pogodnej atmosferze życząc, sobie wzajemnie, by spot-

archiwum Komisji Zakładowej

kanie za rok odbyło się w jeszcze większym gronie Seniorów.

22 lipca sąd wydał wyrok w sprawie pracowników wrocławskiej „Jedynki”, którym należą się odszkodowania za bezprawne zwolnienie.

SIERPIEŃ

9 sierpnia sąd ogłosił upadłość wrocławskiej „Jedynki”.

31 sierpnia rocznicowe obchody „Solidarności” odbyły się przy zajezdni MPK we Wrocławiu oraz przy grobie śp. Kazimierza Michalczyka.

WRZESIEŃ

27 września pod Dolnośląskim Urzędem Wojewódzkim manifestowali uczestnicy warsztatów terapii zajęciowej, ich rodziny i pracownicy ośrodków, gdzie takie warsztaty się odbywają. Protestowano przeciw zmniejszaniu nakładów na ten cel.

PAŹDZIERNIK

3 października w Suchowoli rozpoczęły się uroczystości związane z dwudziestą rocznicą śmierci księdza Jerzego Popiełuszki. Wzięły w nich udział delegacje „Solidarności” z całej Polski, były premier Jerzy Buzek, przedstawiciele Instytutu Pamięci Narodowej.

19 października, podczas uroczystości rocznicowych ku czci księdza Jerzego na cmentarzu przy ul. Smętnej we Wrocławiu z udziałem władz ZR oraz pocztów sztandarowych szkół i organizacji zakładowych, odsłonięto Jego pomnik.

23 października w Świdnicy odbyło się XVI Walne Zebranie Delegatów dolnośląskiej „Solidarności”. Przewodniczący Ryszard Wroczyński wystosował w imieniu delegatów list do księdza Henryka kardynała Gulbinowicza, w którym napisał mię-

■ Obchody Święta Niepodległości, Pawłowice, 9.11.2004

dzy innymi: *Dziękujemy za całe 24 lata, w czasie których wspierałeś nas nie tylko modlitwą, ale wielokrotnie odważnym czynem. Także krytycznym słowem, zawsze mądrym, mającym źródło w troskaniu o bieg spraw. Za wszystko to dziękujemy. Eminencjo, Księżę Kardynale. Dużo zdrowia i wszelkich łask bożych od przyjaciół z Dolnośląskiej „Solidarności”.*

LISTOPAD

3 listopada ponadstuosobowa grupa związkowców „Solidarności” z Regionów: Dolny Śląsk, Zagłębie Miedziowe, Jelenia Góra i Wielkopolska pikietowała siedzibę wrocławskiego oddziału telewizji kablowej UPC. W pikiecie nie zabrakło również członków NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Powodem protestu było bezprawne zwolnienie z pracy przewodniczącego związku w UPC w Lubinie.

9 listopada Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zaprosiła chętnych do obchodów Święta Niepodległości. Przewodniczący Ryszard Wroczyński złożył kwiaty pod pomnikiem „Solidarności” i po odmówieniu modlitwy przez księdza Jacka Falkowskiego za żyjących i zmarłych członków NSZZ „Solidarność”, wyjechaliśmy autobusem do zamku w Pawłowicach.

W stylowych przyziemiach zamku przy pięknie zastawionych stołach młodzież ze szkoły muzycznej rozpoczęła swój występ rotą, nadając spotkaniu uroczysty nastrój. Pomiedzy występami dzieci ze szkoły muzycznej i szkoły podstawowej, które śpiewały pieśni legionowe, został wygłoszony aktualny odczyt Anny Jałowy na temat przewrotu majowego Marszałka Józefa Piłsudskiego. Słuchacze stwierdzili wiele analogii pomiędzy sytuacją Polski w latach międzywojennych 1922-

1926 a obecnymi aferami w kraju. Dalsza część imprezy przeniosła się z pomieszczenia na zewnątrz zamku, gdzie raczyliśmy się mięsami z grilla, a uczyła tańczyć poloneza Marysia Czarnecka. Zachęcała ona również do gier rekreacyjnych w parku otaczającym zamek, pretendującym do miana najpiękniejszego ogrodu dendrologicznego w okolicy Wrocławia. W drodze powrotnej złożono podziękowania organizatorom i uczestnikom za wzięcie udziału w obchodach Święta Niepodległości.

11 listopada we Wrocławiu trwały obchody 86. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. W bazylice św. Elżbiety mszę świętą za Ojczyznę odprawił ksiądz arcybiskup Marian Gołębiowski, w Rynku przemaszerowały oddziały policji i wojska z orkiestrami dętymi, a na Cmentarzu Żołnierzy Polskich na Oporowie, gdzie odbył się apel poległych, złożono kwiaty i zapalono znicze na mogiłach.

24 listopada około tysiąca osób protestowało na wrocławskim Rynku przeciw sfałszowanym wyborom na Ukrainie. Do zgromadzonych przemówił między innymi marszałek Paweł Wróblewski.

30 listopada kolejna manifestacja solidarności z narodem ukraińskim zgromadziła blisko 4 tysiące osób. Pochód przeszedł spod Urzędu Wojewódzkiego na pl. Solny, gdzie z balkonu redakcji „Gazety Wyborczej” przemówili między innymi Rafał Dutkiewicz i Władysław Frasyniuk.

GRUDZIEŃ

13 grudnia tradycyjnie już obchody rocznicy stanu wojennego zorganizowane przez Politechnikę Wrocławską rozpoczęły się w kościele pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusowego. Mszę św. celebrowali bp Józef Pazdur oraz księża: Stanisław Pawlaczek, Mirosław Drzewiecki, Franciszek Głód, Jacek Falkowski i J. Mołdyna. Homilię wygłosił ks. Stanisław Pawlaczek. Myślą przewodnią kazania była potrzeba pamięci o minionych wydarzeniach i chrześcijańskiego wybaczenia. Pod pamiątkowymi tablicami przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” dr Ryszard Wroczyński przypomniał upamiętnione Osoby, zebrani złożyli liczne wiązanki kwiatów, a ks. bp Józef Pazdur odmówił modlitwy. Przy pomniku „Solidarności” głos zabrał przewodniczący Zarządu Regionu Janusz Łaznowski, podkreślając, że 13 grudnia to istotne memento naszej historii. Prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz zaapelo-

UWAGA!!!

ZARZĄD REGIONU NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” DOLNY ŚLĄSK, NIEZALEŻNE ZRZESZENIE STUDENTÓW oraz FUNDACJA KOLEGIUM EUROPY WSCHODNIEJ w dniu 30 LISTOPADA o godzinie 12.00 (pod Urzędem Wojewódzkim) organizuje manifestację z przemarszem na wrocławski Rynek pod hasłem:

SOLIDARNOŚCI Z UKRAINĄ.

Będzie to gest naszej solidarności z narodem ukraińskim, walczącym o niezbywalne prawo do wolności i demokracji.

Wielotysięczne manifestacje w Kijowie i innych wielkich miastach Ukrainy w sposób jednoznaczny kojarzą się z polskimi demonstracjami lat osiemdziesiątych. Demonstracjami mającymi wymóc na ówczesnych władzach wprowadzenie demokratycznego ustroju.

PRZYŁĄCZ SIĘ DO NAS!!!

wał do zebranych, by nie pozwolili zawłaszczyć narodowej świadomości. Podobnie przewodniczący KZ dr Ryszard Wroczyński podkreślił obowiązek pamiętania i niegodzenia się na zło. Uderzającą była wielka liczba delegacji składających kwiaty, a także obecność młodzieży, która z zainteresowaniem spoglądała na „kombatantów wojny polsko-jaruzelskiej”, pokazując sobie wzajemnie niektóre osoby.

Po reprezentantach uczelni (prof. Tadeusz Luty – rektor Politechniki Wrocławskiej, przewodniczący

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola; prof. Tadeusz Więckowski – prorektor Politechniki Wrocławskiej; prof. Krzysztof Wójtowicz – prorektor Uniwersytetu Wrocławskiego) wystąpiły delegacje Urzędu Marszałkowskiego, wojewody, władz miejskich i prezydent miasta. Składali wiązanki przedstawiciele środowisk AK, licealiści, policja, straż miejska. Oczywiście nie zabrakło przedstawicieli dużych zakładów pracy. Widoczne były poczty sztandarowe PKP z Oleśnicy, Hutmenu, MPK i Nordisu.

Pięknym finałem było spotkanie w auli, podczas którego młodzież mogła wysłuchać wspomnień prezydenta Dutkiewicza i piosenek stanu wojennego wykonywanych przez sławną już duet: Roman Kowalczyk (dawniej NZS, obecnie dyrektor Zespołu Szkół nr 6 we Wrocławiu) i Krzysztof Żesławski (gitara). Młodzież chętnie zbierała autografy i dedykacje tych dostojnych gości, aby umieścić je później w szkolnym lub rodzinnym archiwum. To także nadzieja, że zainteresują się historią albo... studiami na Politechnice.

■ Obchody XXII rocznicy wprowadzenia stanu wojennego. Od lewej: Roman Kowalczyk, Krzysztof Żesławski, Wrocław, 13.12.2004

archiwum Komisji Zakładowej

14 grudnia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowała tradycyjne spotkanie opłatkowe. Wśród zaproszonych gości byli m.in. rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Tadeusz Luty, prof. Andrzej Wiszniewski, prof. Andrzej Mulak, przewodniczący Zarządu Regionu Dolny Śląsk Janusz Łaznowski, ks. Stanisław Pawlaczek, ks. Mirosław Drzewiecki, ks. Jacek Falkowski, przewodniczący KZ Akademii Medycznej Bogusław Fuglewicz, Andrzej Olszewski, Kornel Morawiecki, Janusz Biernat, przewodniczący NZS-u Kazimierz Marszałek, Stanisław Jabłonka, Kazimierz Pabisiak, Ludomir Jankowski, Cecylia Biegańska, Antoni Tarczewski, Witold Jabłoński, Danuta Wala, Alicja Samołyk, prawniczki KZ Danuta Rojek-Lenkiewicz i Aleksandra Kostruba. Uczestniczyli również w spotkaniu opłatkowym pracownicy KZ i członkowie Prezydium.

23 grudnia aktem notarialnym właściciel Stoczni Gdańskiej – spółka Synergia – przekazała historyczną salę BHP wraz z wydzieloną działką na rzecz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

2005

STYCZEŃ

4 stycznia Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej powołało Komitet Organizacyjny XXV rocznicy powstania „Solidarności” w składzie: Jadwiga Szymonik, Krzysztof Czerski, Leszek Krupski i Andrzej Siciński.

9 stycznia pracownicy wrocławskich szkół wyższych przybyli na środowiskowe spotkanie opłatkowe do Wyższego Seminarium Duchownego. W tym roku po raz pierwszy rolę gospodarza pełnił arcybiskup Marian Gołębiewski. Tradycją tych uroczystości, oprócz wspólnej mszy świętej i dzielenia się opłatkiem, jest także wystąpienie przedstawiciela środowiska akademickiego.

10 stycznia podczas posiedzenia Zarządu Regionu, Stanisław Jabłonka, jeden ze współzałożycieli „Solidarności” na Politechnice Wrocławskiej, złożył propozycję powołania fundacji, której celem będzie prowadzenie ośrodka pobytu dziennego dla dzieci niepełnosprawnych. Fundacja, która remontowała taki ośrodek przy ul. Okulickiej, wycofała się z projektu, a szkoda byłoby odstąpić od tej idei, gdy prace remontowe zostały tak znacznie zaawansowane. Zarząd Regionu poparł inicjaty-

wę, ale z uchwałą o partnerstwie wstrzymał się do czasu uzyskania opinii prawników.

Nie było natomiast wątpliwości co do ustanowienia honorowej odznaki „Zasłużony dla Dolnośląskiej »Solidarności«”; w skład kapituły wszedł między innymi profesor Andrzej Wiszniewski.

21 stycznia zmarł Jan Nowak-Jeziorański. Był żołnierzem Armii Krajowej, kurierem rządu londyńskiego. Po wojnie pozostał za granicą, mieszkał w Londynie, Monachium i Waszyngtonie. Pracował w BBC. Był wieloletnim dyrektorem Rozgłośni Polskiej Radia „Wolna Europa”. Po odejściu z RWE, w 1976 r. działał w Kongresie Polonii Amerykańskiej (do 1996 r.), był konsultantem Narodowej Rady Bezpieczeństwa USA. Został odznaczony Orderem Orła Białego i Medalem Wolności. Po raz pierwszy po wojnie przyjechał do Polski w sierpniu 1989 roku na zaproszenie Lecha Wałęsy. Potem już regularnie przyjeżdżał do kraju. W lipcu 2002 roku, po 58 latach emigracji, wrócił do Polski i zamieszkał na stałe w Warszawie.

23 stycznia Wiktor Juszczenko złożył w ukraińskim parlamencie przysięgę prezydencką na Konstytucję i Ewangelię, oficjalnie obejmując władzę, i tak zakończyła się Pomarańczowa Rewolucja na Ukrainie.

28 stycznia ponad trzy tysiące pracowników i związkowców z całego kraju protestowało przed Ambasadą Francji w Warszawie oraz pod siedzibą Telekomunikacji Polskiej przeciwko zwolnieniom 4 tysięcy osób.

LUTY

4 lutego w siedzibie Kolegium Europy Wschodniej we Wrocławiu odbyła się promocja książki Szczepana Rudki *Radio „Solidarność” Wrocław 1981*, w której opisał historię powstania i działalności prawdopodobnie pierwszej niezależnej rozgłośni na terenie PRL.

13 lutego w kościele pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka odbyła się msza święta za zmarłego sześć lat temu ojca Adama Wiktora, duszpasterza dolnośląskiej „Solidarności”. Mszy świętej koncelebrowanej przewodniczył ksiądz prałat Stanisław Pawlaczek.

15 lutego Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej podjęło uchwałę w sprawie wykonania medalu na XXV-lecie powstania „Solidarności”.

Na VII Regionalnej Europejskiej Konferencji MOP w Budapeszcie Tomasz Wójcik powiedział: *Parę*

dni temu w Warszawie odbyła się konferencja z udziałem wicepremiera odpowiedzialnego za pracę i gospodarkę poświęcona społecznej odpowiedzialności biznesu. Niestety, nikt z uczestników nie widział w tym problemie miejsca i roli związków zawodowych. Drugim wydarzeniem była wizyta w Warszawie znanego menedżera Jacka Welcha. W jego przesłaniu do biznesu znalazło się m.in. takie stwierdzenie: „Uczestniczycie w globalnej wojnie gospodarczej. Wasze firmy powinny mieć strategię przygotowane na czas wojny”. Podkreślam, wojna, nie konkurencja. Zestawiając te dwa wydarzenia z obserwowanymi w Polsce tendencjami, polscy pracownicy wyrażają ogromne zaniepokojenie o przyszłość dialogu społecznego.

16-18 lutego trwała głódówka protestacyjna Regionalnego Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” w szpitalu im. Babińskiego we Wrocławiu – jako wyraz sprzeciwu wobec polityki rządu, braku współpracy z Urzędem Marszałkowskim, przeciwko projektowi ustawy dopuszczającej możliwość upadłości i likwidacji placówek zdrowotnych oraz nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego, która pozwala komornikom zajmować płace pracowników zadłużonych zakładów.

MARZEC

5 marca na placu Słowackiego we Wrocławiu, w mroźne przedpołudnie, przy pomniku ofiar kaźni w Katyniu, Ostaszkowie, Kozielsku i Charkowie zebrali się członkowie Dolnośląskiej Rodziny Katyńskiej, kompania honorowa Śląskiego Okręgu Wojskowego, harcerze, kombataneci, by wziąć udział w 65. rocznicy podpisania rozkazu zamordowania polskich jeńców przez Rosjan.

8 marca utworzona została Fundacja „Przyjazny Dom”, która przejęła od Fundacji im. Brata Alberta budynek przy ul. Okulickiej, aby kontynuować utworzenie Wielofunkcyjnego Ośrodka Opiekuńczo-Rehabilitacyjnego dla osób niepełnosprawnych intelektualnie. Fundacja powstała dzięki staraniom Stanisława Jabłonki, który został też jej pierwszym prezesem.

14 marca poseł Marek Muszyński, zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami, znów był gościem Zarządu Regionu, dzieląc się świeżymi refleksjami z Sejmu. Odnosił się też do powstania Partii Demokratycznej, które jego zdaniem jest próbą realizacji głoszonego przez wiele lat przez działaczy dawnej UD postulatu historycznego kompromisu.

Jeśli we współczesnym demokratycznym państwie związek zawodowy chce mieć wpływ na to, co się dzieje, na przestrzeganie prawa, nie może tego do-

chodzić tylko na drodze strajku, manifestacji. Tu trzeba jak w medycynie większy nacisk położyć na profilaktykę niż na leczenie objawów choroby. To można uzyskać tylko poprzez dbanie o to, by stanowione prawo zapobiegało rodzeniu się konfliktów, a to można osiągnąć tylko w parlamencie – powiedział Marek Muszyński dziennikarzowi „Solidarności Dolnośląskiej”.

17 marca Uczelniane Kolegium Elektorów wybrało ponownie na rektora Politechniki Wrocławskiej profesora zwyczajnego doktora habilitowanego inżyniera Tadeusza Lutego.

22 marca członkowie dolnośląskiej „Solidarności” pojechali tym razem do Gorzowa, by uczestniczyć w manifestacji poparcia dla pracowników tamtejszego szpitala.

27 marca, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł w wieku 69 lat śp. Stanisław Jabłonka, pracownik naukowy Politechniki Wrocławskiej, działacz społeczny i związkowy, współzałożyciel filii Fundacji im. Brata Alberta we Wrocławiu, honorowy przewodniczący Rady Fundacji. Od grudnia 1980 do grudnia 1989 roku był przewodniczącym Komisji Oddziałowej w Instytucie Chemii Organicznej i Fizycznej. Po wprowadzeniu stanu wojennego był współzałożycielem podziemnej Uczelnianej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Przez pierwsze cztery lata był redaktorem „Biuletynu Informacyjnego” Politechniki Wrocławskiej, współpracował też z Regionalnym Komitetem Strajkowym Regionu Dolny Śląsk. Przez pewien czas redagował podziemne regionalne pismo związkowe „Z dnia na dzień”.

W wyborach parlamentarnych 1991 i 1993 roku startował jako jedyny kandydat do Senatu RP z listy regionalnej „Solidarności”. Od 1991 roku był wybierany na delegata na Walne Zebrania Delegatów Regionu Dolny Śląsk i Zjazdy Krajowe NSZZ „Solidarność”, w których uczestniczył jako członek lub wiceprzewodniczący Komisji Uchwał i Wniosków. Był również delegatem na Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. Stanisław Jabłonka był współinicjatorem powstania pierwszego we Wrocławiu przedszkola dla dzieci specjalnej troski. W roku 1992 założył z własnej inicjatywy Warsztat Terapii Zajęciowej „Wspólnota” przy ul. Wystawowej 1. W latach 1996-1997 przyczynił się walcnie do utworzenia drugich Warsztatów Terapii Zajęciowej we Wrocławiu, które uruchomione zostały w grudniu 1997 roku przy ul. Obornickiej 99. W 2002 roku wniósł swój wkład także w utworzenie Świetlicy Terapeutycznej „Alternatywa”. W obu warsztatach i świetlicy

swoje miejsce znalazło 70 upośledzonych umysłowo osób. W 2002 roku zainicjował przebudowę starej szkoły przy ul. Okulickiego 2 we Wrocławiu Zakrzowie na Wielofunkcyjny Ośrodek dla Osób Niepełnosprawnych. Na potrzeby tego domu powołał wspólnie z Regionem Dolnośląskim NSZZ „Solidarność” Fundację „Przyjazny Dom”, która w styczniu 2005 roku uzyskała osobowość prawną. Został jej pierwszym prezesem.

28 marca we wrocławskim Kolegium Europy Wschodniej otwarto wystawę pod tytułem *Jan Nowak-Jeziorański we Wrocławiu*, poświęconą legendarnemu Kurierowi z Warszawy.

KWIECIEŃ

2 kwietnia o godzinie 21.37 zmarł papież Jan Paweł II. W Polsce ogłoszona została żałoba narodowa, trwająca aż do dnia pogrzebu. Odszedł jeden z największych Polaków, głowa Kościoła katolickiego, autorytet moralny dla ludzi różnych wyznań i kultur. Dla nas, dla „Solidarności”, na zawsze pozostanie naszym Ojcem. Bez Jego nauki, modlitwy i troski niemożliwe byłoby powstanie i przetrwanie pierwszego niezależnego związku zawodowego. Uczył nas wolności, a gdy już ją odzyskaliśmy, wołał, abyśmy pamiętali o człowieku, o godności. Po śmierci Ojca Świętego Jan Pietrzak pisze:

Zapłakana Polska

*Zapłakana Polska cała
od krzyża z Giewontu
do stoczniowej gdańskiej bramy,
gdzie był Jego portret.
Przy tej bramie powstawała
„Solidarność” wolna,
tu imperium zła runęło,
odżyła historia.*

*Zapłakana Polska nasza
z Bytomia po Szczecin.
Nieoczekiwanie nadszedł
bardzo smutny kwiecień.
Słów za mało, łez za dużo,
by wyrazić wszystko,
co nam teraz serca trwoży,
rodzi lęk o przyszłość.*

*Zapłakana Polska boża,
Kurpie i Podlasie,
Śląski wszystkie, trzy Pomorza
Włodawa i Nasielsk.
Modlą się przydrożne krzyże
i kapliczki polne.
W Wadowicach do kremówek
kapią łzy niesforne.
Zapłakana nasza Polska,*

*Kalwaria, Piekary,
Małopolska, Wielkopolska,
Nowy Sącz i Stary.*

*Matka Boska Częstochowska,
widzieli pielgrzymi,
też podobno łzę ronila
w klasztornej świątyni.
Zapłakana Polska wierna
ze swoją stolicą,
w której słowa wypowiedział
najważniejsze w życiu.
Tutaj wołał, tu w Warszawie,
do Świętego Ducha,
by odnowił polską ziemię,
i Duch Go wysłuchał!*

*Ziemia nasza odnowiona,
my też odmienieni,
Ale jeden Bóg to widzi,
jak osamotnieni...*

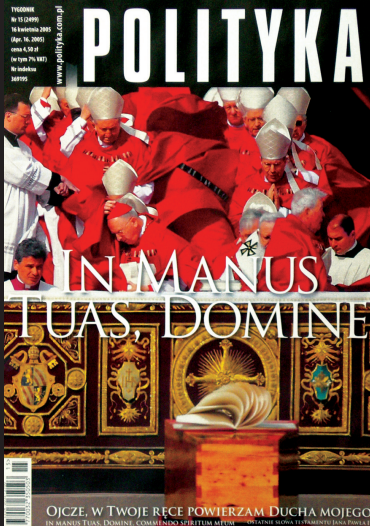
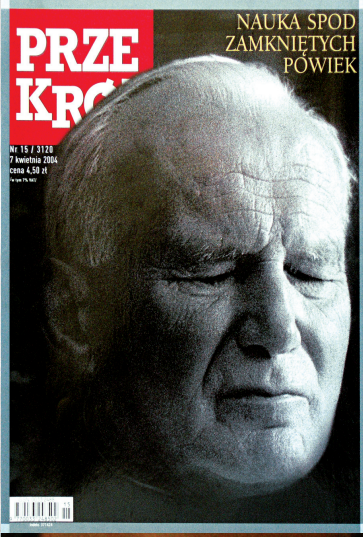
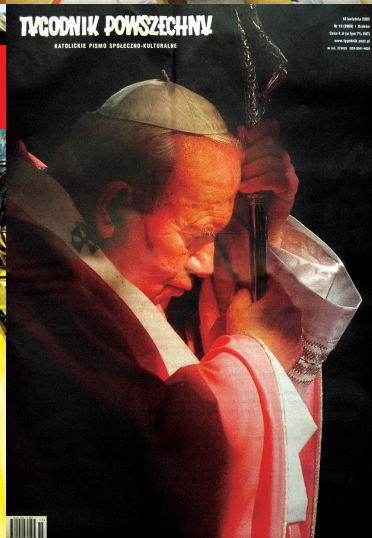
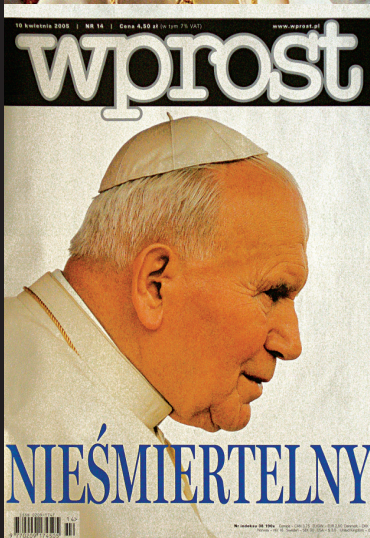
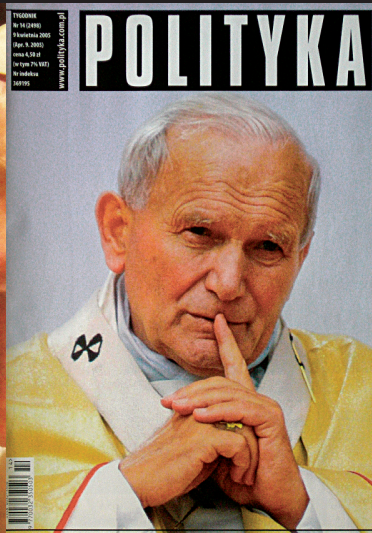
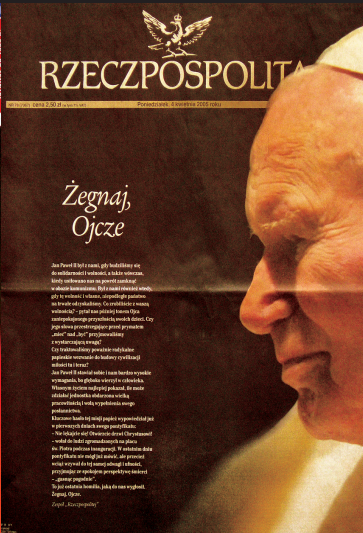
4 kwietnia na cmentarzu przy ul. Smętnej we Wrocławiu odbył się pogrzeb śp. Stanisława Jabłonki, którego nad mogiłą wspominał między innymi przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszard Wroczyński. A radny Sławomir Piechota powiedział: *Jeśli ktoś mówi, że nie ma ludzi niezastąpionych, to znaczy, że nie spotkał na swej drodze Stanisława Jabłonki.*

Z inicjatywy rektora profesora Tadeusza Lutego odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Senatu związane ze śmiercią Ojca Świętego Jana Pawła II. Wziął w nim udział członek naszej społeczności

■ Dni żałoby po śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II, kościół garnizonowy pw. św. Elżbiety, Wrocław, 6.04.2003

foto: Tomasz Przedpełski

akademickiej doktor honoris causa Politechniki Wrocławskiej Jego Eminencja ksiądz kardynał Henryk Gulbinowicz i byli rektorzy naszej uczelni. Wyrażono w ten sposób poczucie dotkliwej straty, jaką poniosło środowisko akademickie wraz z odejściem Ojca i duchowego przywódcy Polaków, a zarazem wielkiego patrona intelektualnego uczonych.

7 kwietnia odbyło się posiedzenie Uczelnianego Kolegium Elektorów, które dokonało wyboru nowych prorektorów. Zostali nimi: profesor Janusz Szafran, profesor Monika Hardygóra, profesor Ernest Kubica, profesor Tadeusz Więckowski i doktor Krzysztof Rudno-Rudziński.

8 kwietnia kilkaset tysięcy pielgrzymów z Polski wzięło udział w uroczystościach pogrzebowych papieża Jana Pawła II. Trumnę z prostych desek z drewna cyprysowego (symbolu nieśmiertelności) ustawiono wprost na rozłożonym na bruku placu św. Piotra dywanie. Mszy świętej koncelebrowanej przez kolegium kardynalskie i patriarchów katolickich Kościołów wschodnich przewodniczył dziekan kolegium, kardynał Joseph Ratzinger. Uczestniczyło w niej na placu św. Piotra ok. 300 tysięcy wiernych oraz 200 prezydentów i premierów, a także przedstawiciele wszystkich wyznań świata, w tym duchowni islamscy i żydowscy. Wielu zgromadzonych na uroczystości ludzi miało ze sobą transparenty z włoskim napisem *santo subito* („święty natychmiast”), przy pomocy których postulowali uznanie Jana Pawła II świętym „z woli ludu” i niezwłocznie. W całym

Rzymie przed ekranami rozstawionymi w wielu miejscach miasta zgromadziło się 5 mln ludzi, w tym ok. 1,5 mln Polaków. Po zakończeniu nabożeństwa żałobnego, w asyście tylko duchownych z

najbliższego otoczenia, papież został pochowany w podziemiach Bazyliki św. Piotra w Watykanie, w krypcie Jana XXIII, beatyfikowanego w 2000 roku. Prosty grobowiec o głębokości 1,7 m, przykryty marmurową płytą z napisem „Ioannes Paulus II 1920-2005”, jest spełnieniem zapisu z testamentu, który mówił o „prostym grobie w ziemi”. Grobowiec Jana Pawła II znajduje w krypcie w pobliżu miejsca, gdzie według tradycji znajduje się grobowiec św. Piotra.

11 kwietnia związkowcy piketowali wrocławską siedzibę TP SA w proteście przeciw zwolnieniom 4 tysięcy osób.

19 kwietnia kardynał Józef Ratzinger został wybrany na papieża i przyjął imię Benedykta XVI.

25 kwietnia Komisja Oddziałowa NSZZ „Solidarność” Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego zaprosiła na spotkanie członków NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej z redaktorem Andrzejem Krzeczunowiczem – znanym z pracy w Radiu „Wolna Europa”.

MAJ

5 maja związkowcy podpisali porozumienie z TP SA, uzyskując zapewnienie ze strony zarządu, że nie będzie nacisków na pracowników, by dobrowolnie odchodzili z firmy.

6 maja Politechnika Koszalińska nadała tytuł doktora honoris causa prof. Henrykowi Hawrylakowi, doceniając jego osiągnięcia w dziedzinie budowy i eksploatacji maszyn, organizacji nauki i rozwoju kadry naukowej.

10 maja Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowała sesję wyjazdową dla uczczenia rocznicy Konstytucji 3 maja. Po złożeniu kwiatów pod pomnikiem „Solidarności” przez przewodniczącego Komisji Zakładowej Ryszarda Wroczyńskiego i odmówieniu modlitwy, inicjowanej przez księdza Jacka Falkowskiego, za żyjących i zmarłych członków NSZZ „Solidarność”, wyjechaliśmy autobusem do zamku Maria w Strzelinie. W obchodach uczestniczyli również Tomasz Wójcik i Marek Muszyński. Prelekcję wygłosił profesor Krystyn Matwijowski z Uniwersytetu Wrocławskiego.

■ Obchody święta 3 Maja, Strzelin, 10.05.2005

fol. Elżbieta Wroczyńska

16 maja w siedzibie Zarządu Regionu otwarto wystawę „XXV-lecie NSZZ „Solidarność”, na której zgromadzono plakaty czasu karnawału „Solidarności” z lat 1980-1981, te z doby stanu wojennego i z czasów wyborów 1989 roku. Przewodniczący związku Janusz Łaznowski zwrócił uwagę, że specyfika tamtych czasów powodowała, iż twórcy ówczesnych plakatów, znaczków i innych pamiątek byli z reguły anonimowi. Piotr Bednarz apelował, aby w czasie obchodów jubileuszu związku nie zapomnieć o robotnikach, którzy 25 lat temu bardzo mocno wspierali związek, a pracowali w zakładach, których już dawno nie ma.

Profesor Andrzej Wiszniewski udzielił „Solidarności Dolnośląskiej” wywiadu pt. „Potrzebne są wrażliwe serca”, w którym powiedział m.in.: *Sądzę, że „Solidarność” dzisiaj ma trzy wielkie problemy przed sobą.*

Pierwszy – czym ma być. Czy roszczeniowym związkiem zawodowym, czy raczej ruchem społecznym nawiązującym do szczytnych tradycji obalania komunizmu. Tylko kogo teraz obalać, to jest pytanie. A więc jest to kwestia poszukiwania miejsca i misji Związku w dzisiejszych czasach.

Drugi problem to ucieczka od „Solidarności” inteligencji. Niestety, to trwa nadal. „Solidarność”, która w 1980 r. mogła korzystać z takiego zaplecza eksperckiego, że nie było lepszego w Polsce, jest dziś zubożona. Inteligencja opuściła „Solidarność”, twierdząc, że to Związek opuścił inteligencję.

Trzeci problem to walka z zobojętnieniem, które dotyczy nie tylko „Solidarności”, ale wszystkich, poczynając od gremiów rządowych, bo przecież niska frekwencja świadczy o zobojętnieniu, które widzi się dziś wszędzie. W środowiskach akademickich, robotniczych – wszędzie. Dla „Solidarności” taka niewiara, że cokolwiek może się zmienić, jest zabójcza. W 1980-81 r. jednym ze źródeł wielkości „Solidarności” była wiara ludzi, że mogą mieć na coś wpływ.

19 maja z udziałem wojewody dolnośląskiego Stanisława Łopatowskiego, rektorów: Akademii Rolniczej profesora Michała Mazurkiewicza i Papieskiego Wydziału Teologicznego księdza profesora Józefa Patera, członków Senatu Politechniki Wrocławskiej, i przedstawicieli Straży Akademickiej odsłonięto tablicę pamiątkową czczącą dokonania Grupy Naukowo-Kulturalnej, Straży Akademickiej i wrocławskich pionierów przybyłych tu w pierwszych dniach i miesiącach po zakończeniu II wojny światowej. Nadano też imię Straży Akademickiej alei biegnącej przy północnej ścianie Gmachu Głównego.

21 maja zmarł długoletni członek NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszard

■ Profesor Henryk Hawrylak

Radomski. Przez wiele lat był delegatem Komisji Zakładowej w Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki. Przez cztery kadencje był aktywnym członkiem Senatu Politechniki Wrocławskiej, a w kadencji 1996-1999 był przewodniczącym Komisji Statutowej. W kadencji 1993-1996 był również delegatem do Rady Głównej.

23 maja Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, obradujące w Łodzi, wybrało nowego przewodniczącego KRASP na kadencję 2005-2008. Został nim rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty.

CZERWIEC

7 czerwca Tomasz Wójcik został po raz szósty wybrany na trzyletnią kadencję członka Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy.

16 czerwca Politechnika Lubelska nadała tytuł doktora honoris causa profesorowi Henrykowi Hawrylakowi. Profesor Henryk Hawrylak napisał ponad 120 publikacji naukowych, wśród których jest 8 książek, monografii i podręczników oraz ponad 90 niepublikowanych prac dla przemysłu. Wypromował 16 doktorów. Imponujący jest również jego dorobek organizacyjny.

Zgodnie z kilkuletnią już tradycją Komisja Zakładowa i Komisja Oddziałowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowały spotkanie dla swoich najstarszych członków. Zaproszono na nie 27 Jubilatów. Wśród nich są Halina Dudziak i Irena Skibińska, należące do grona Pionierów Wrocławia, a dwaj panowie – profesor

Andrzej Idzikowski i profesor Tadeusz Biesiekierski – to absolwenci Politechniki Wrocławskiej zaliczający się do pierwszego powojennego rocznika studentów oraz Alicja Abramowicz, Krystyna Barcikowska, Janina Bętkowska, Marianna Bolarczyk, Janina Duwalle, Danuta Gołębiewska, Irena Jach, Karolina Krupska, Olga Kuczyńska, Jadwiga Lewandowska, Maria Labocha, Olga Nuckowska, Adela Pietrusiewicz, Julia Pietrzyk, Marianna Stefanik, Stefania Czubociej, Jerzy Baworowski, Szczepan Fortuna, Bronisław Kozioł, Władysław Nowakowski, Daniel Pawłowski, Stanisław Pietruszko, Henryk Przystupski. Honorowym gościem spotkania był legendarny Władysław Załogowicz (ps. „Felek”).

Przybyli też: wiceprzewodnicząca KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Jadwiga Szymonik, członek Prezydium Komisji Zakładowej Krzysztof Czerski, kierownik Zakładu Usług Socjalnych Kazimierz Pabisiak i wiceprzewodniczący Koła Emerytów i Rencistów Zygmunta Szkurłatowski. Wszyscy oni życzyli Jubilatom długich lat życia w zdrowiu i szczęściu.

Odczytano list wystosowany do Jubilatów przez przewodniczącą Komisji Zakładowej i przewodniczącą Komisji Oddziałowej „Solidarność”. Brzmiał on:

W imieniu Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej oraz Komisji Oddziałowej NSZZ „Solidarność” Emerytów i Rencistów składamy Pani/Panu z okazji Jubileuszu życzenia szczęścia, co radość daje, zdrowia, co rodzi wytrwałość, wiary, co prowadzi do nadziei, dni wypełnionych radością i spokojem. Dziękujemy za solidarność z nami, za życzliwość, za wsparcie duchowe.

Atrakcją spotkania był występ ucznia szkoły muzycznej Grzegorza Fleszara, który wykonał utwory

Bacha, Beethovena i Chopina. Pani Irena Skibińska przedstawiła program złożony ze swoich piosenek i wierszy. Nie zapomniała o wypadającym w tym roku sześćdziesięcioleciu Politechniki Wrocławskiej – w programie znalazły się między innymi słowa o tym, jak w 1945 roku, tuż po zakończeniu wojny, „na Zachód jechała, bo fantazję miała – i odwagę na dodatek”. Pan Władysław Załogowicz wspominał czasy okupacji Lwowa. Goście zostali przyjęci szampanem, a także wyśmienitymi kanapkami i ciastami. Organizacją tej miłej i wzruszającej uroczystości zajęły się Panie z Komisji Oddziałowej Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”: Izabela Hudyma, Irena Budzińska, Maria Wojciechowska, Danuta Goliszek, Czesława Kozicka i Gizela Nałęcz-Łączyńska.

18 czerwca na Politechnice Wrocławskiej odbyła się uroczystość z okazji siedemdziesiątych urodzin profesora Andrzeja Wiszniewskiego – byłego rektora, ministra nauki, szefa Komitetu Badań Naukowych, człowieka mającego wielkie zasługi w działalności na rzecz niepodległości kraju, a do tego nieocenionego mówcy. Nie można było znaleźć lepszej formy uczczenia Jubilata, jak zorganizowanie debat związanych tematycznie z nauką i polityką. Obie odbyły się w auli Politechniki i zgromadziły interesujące grono panelistów.

Pierwszą dyskusję, zatytułowaną „Wyboista droga do wolności”, prowadził prezydent Rafał Dutkiewicz. Wzięli w niej udział: ksiądz Andrzej Dziełak, poseł Marek Muszyński, doktor Wojciech Myślecki, profesor Włodzimierz Suleja (IPN) i profesor Andrzej Wiszniewski.

Poseł Marek Muszyński podkreślił zasługi profesora Andrzeja Wiszniewskiego dla RKS-u w przełomowej chwili po aresztowaniu trzech kolejnych jego przewodniczących (Frasyniuka, Bednarza, Pinióra). *To właśnie prof. Andrzej Wiszniewski i Kornel Morawiecki podtrzymywali mnie na duchu, to Andrzej podkreślał, że droga do wolności nigdy się nie kończy* – przypominał.

Doktor Wojciech Myślecki odniósł się do zasług pokolenia przedwojennego – ludzi wychowanych w niepodległej Polsce, a także do ich starań o znalezienie form przetrwania w powojennej rzeczywistości.

Profesor Włodzimierz Suleja przypomniał główną różnicę między początkami II i III Rzeczypospolitej: po I wojnie światowej kraj miał polityczną elitę. Dziś mamy raczej zaczątki klasy politycznej. Takie są skutki nie tylko strat wojennych, ale i konsekwentnego psucia społecznej tkanki, jakie nastąpiło po 1945 roku. *Andrzej Wiszniewski należy do tych ludzi, którzy działali i działają na rzecz jej odbudowy* – stwierdził.

■ Jubileuszowe spotkanie seniorów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, 16.06.2005

archiwum Komisji Zakładowej

Rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty poprowadził drugi panel: „Nauka a polityka”. Uczestniczyli w nim: były premier profesor Jerzy Buzek, profesor Roman Duda, profesor Mirosław Handke, profesor Aldona Kamela-Sowińska, profesor Wilibald Winkler, były minister Janusz Steinhoff i profesor Andrzej Wiszniewski.

Profesor Tadeusz Luty przedstawił swe doświadczenia i wnioski z początkowych kontaktów z profesorem Wiszniewskim, zwłaszcza podkreślił jego zdolność godzenia politycznego temperamentu z rolą przywódcy środowiska naukowego. *Gdy wypowiadałem się w pewnych kontrowersyjnych sprawach, radzono mi: „Jeśli chcesz mieć 70-lecie, to już przestań mówić”. A jednak znam rektora, który zawsze był wyrazisty, a ma jubileusz.*

Jakie to byłoby łatwe i radosne, gdyby „Solidarność” nie była nadal żywą organizacją. Gdybyśmy swego czasu posłuchali Lecha Wałęsy i zawiesili sztandary na kołku. Gdybyśmy powołali prawdziwie roszczeniowy związek SOLIDARNOŚĆ, byłoby tak, jak Pan Bóg przykazał. Tak jak od ponad 100 lat na całym świecie. Tak się nie stało. „Solidarność” istnieje. Jest nadal liczebnie największą organizacją skupiającą ludzi w Polsce. I jest kłopot z „Solidarnością”. Właściwie to ona ma ze sobą kłopot. Masz rację, Andrzeju – nie wiemy, czym tak naprawdę mamy być – zwracał się do Jubilata na łamach „Solidarności Dolnośląskiej” Janusz Łaznowski, nawiązując do jego wypowiedzi w poprzednim numerze gazety.

23 czerwca Lech Wałęsa odebrał honorowe obywatelstwo, jakie nadały mu władze miejskie Brzegu Dolnego.

24 czerwca Lech Wałęsa otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Miasta Wrocławia, na uroczystej sesji Rady Miejskiej w Sali Wielkiej ratusza.

LIPIEC

4 lipca minęła sześćdziesiąta czwarta rocznica tragicznych wydarzeń na Wzgórzach Wóleckich we Lwowie. Pod pomnikiem Profesorów Lwowskich złożono wieńce i zapalono znicze. Pamięć o profesorach pomimo upływu lat jest pielęgnowana przez wrocławskie uczelnie, które tworzyła po wojnie kadra naukowa Lwowa, przez stowarzyszenia lwowian i przez Związek Potomków Lwowskich Profesorów. Już trzecie ich pokolenie było obecne w tym roku pod pomnikiem obok oficjalnych delegacji szkół wyższych Wrocławia, władz miasta i regionu. Przybył także kardynał Henryk Gulbinowicz. Modlitwę za dusze Profesorów odmówił ksiądz Edward Mazur, kapelan Armii Krajowej.

Prorektor Politechniki Wrocławskiej profesor Ernest Kubica potwierdził wolę uczelni, *by utrwałać*

lwowską tradycję naukową i kulturalną – dziedzictwo, które miało zniknąć wraz ze śmiercią Profesorów, a przetrwało dzięki ludziom przybyłym po wojnie do Wrocławia. Przypomniawszy historię powstania pomnika w 1958 roku i zapowiedział, że jesienią na wszystkich polskich uczelniach zostaną odsłonięte tablice upamiętniające ofiary totalitaryzmów XX wieku.

6 lipca rozpoczęto oficjalnie budowę Zintegrowanego Centrum Studenckiego Politechniki Wrocławskiej – największą obecnie inwestycję uczelni realizowaną dzięki znaczącej pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Pozostałe środki pochodzą z dotacji Ministerstwa Edukacji i Sportu i ze środków własnych uczelni. Rektor profesor Tadeusz Luty w swoim wystąpieniu w sali Senatu Politechniki Wrocławskiej nazwał ten dzień historycznym dla Politechniki. Na uroczystość przybyli przedstawiciele Komisji Europejskiej, Urzędu Marszałkowskiego, Urzędu Miejskiego oraz pracownicy zaangażowani w projekt i władze uczelni.

8 lipca na placu budowy Zintegrowanego Centrum Studenckiego Politechniki Wrocławskiej odbyła się uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego w płycie posadzki. Oprócz władz i pracowników uczelni, projektantów, przedstawicieli firmy WARBUDE wykonującej obiekt przybyli zaproszeni goście: Paweł Wróblewski – marszałek województwa dolnośląskiego, Sławomir Najnigier – wiceprezydent Wrocławia, Ireneusz Ratuszniak z Urzędu Marszałkowskiego, prof. Zdzisław Latajka – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego, oraz prorektor PWT ksiądz Wiesław Wenz, który odmówił modlitwę i poświęcił rozpoczętą budowę.

22 lipca uroczystą oprawę miały obchody rocznicy lipcowego protestu we wrocławskim Archimedesie, zakładzie produkującym części do maszyn rolniczych. *Gdyby mi ktoś 25 lat temu powiedział, że 22 lipca we Wrocławiu będę świętował jako prezydent tego miasta w Archimedesie i będzie to rocznica protestu robotników przeciw komunistycznej władzy, to bym nie uwierzył* – mówił Rafał Dutkiewicz podczas odsłonięcia pamiątkowej tablicy, upamiętniającej lipcowy strajk w 1980 roku.

Po powitaniu gości przez przewodniczącego organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” Romana Rolnika zebrani udali się do sali konferencyjnej, gdzie przewodniczący wręczył zebrany pamiątkowe medale, upamiętniające protest pracowników firmy sprzed 25 lat. Wśród zaproszonych osób był między innymi kardynał Henryk Gulbinowicz, przedstawiciele władz samorządowych: prezydent Rafał Dutkiewicz, marszałek Paweł Wróblewski,

wojewoda Ryszard Lacher, przewodniczący Rady Miejskiej Grzegorz Stopiński. Nie zabrakło przewodniczącego Krajowego Sekretariatu Rolnictwa NSZZ „Solidarność” Wojciecha Pogorzelskiego, posła RP Marka Muszyńskiego, przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszarda Wroczyńskiego, Tomasza Wójcika, profesora Andrzeja Wiszniewskiego oraz wiceprzewodniczących Zarządu Regionu Jarosława Krauzego i Kazimierza Kimsy. Licznie stawiały się także organizacje związkowe „Solidarności” z pocztami sztandarowymi.

26 lipca, podczas dyskusji nad projektem ustawy o ustanowieniu 31 sierpnia Dniem Solidarności i Wolności, poseł Marek Muszyński powiedział w swoim wystąpieniu klubowym:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pisał poeta: „Idź dokąd poszli tamci do ciemnego kresu/ po złote runo nicości twoją ostatnią nagrodę/ idź wyprostowany wśród tych co na kolanach/ wśród odwróconych plecami i obalonych w proch/ ocalałeś nie po to aby żyć/ masz mało czasu trzeba dać świadectwo/ bądź odważny gdy rozum zawodzi bądź odważny/ w ostatecznym rachunku jedynie to się liczy/ a gniew twój bezsilny niech będzie jak morze/ ilekroć usłyszysz głos poniżonych i bitych/ niech nie opuszcza ciebie twoja siostra Pogarda/ dla szpiclów katów tchórzy – oni wygrają/ pójdą na twój pogrzeb i z ulgą rzucą grudę/ a kornik napisze twój uładowany życiorys/ i nie przebaczą zaiste nie w twojej mocy/ przebaczać w imieniu tych których zdradzono o świecie/ strzeż się jednak dumy niepotrzebnej/ oglądaj w lustrze swą błazeńską twarz/ powtarzaj: zostałem powołany – czyż nie było lepszych?”. I dalej: „powtarzaj wielkie słowa powtarzaj je z uporem/ jak ci co szli przez pustynię i ginęli w piasku/ a nagrodzą cię za to tym co mają pod ręką/ chłostą śmiechu zabójstwem na śmietniku/ idź bo tylko tak będziesz przyjęty do grona zimnych czaszek/ do grona twoich przodków: Gilgamesza Hektora Rolanda/ obrońców królestwa bez kresu i miasta popiołów/ Bądź wierny Idź”.

I szli – odważni, wierni, szli wyprostowani wśród tych, co na kolanach, szli „po złote runo nicości, po swoją ostatnią nagrodę”. Szli górnicy z kopalni Wujek, szli górnicy z Lubina, szedł Kazimierz Michalczyk z Wrocławia i wielu, wielu innych. Pośród nich Małgorzata Longchamp, młoda kobieta, adiunkt Uniwersytetu Wrocławskiego, działaczka podziemnej „Solidarności”. Zapadłszy na śmiertelną chorobę, uzyskała możliwość leczenia we Fran-

cji, ale okazało się, że ceną za uzyskanie paszportu będzie podpisanie współpracy z SB. Podpiszesz, wyjedziesz. Prosta transakcja, życie za jeden podpis. Nie podpisała. Nie żyje.

Był wśród nich Tadeusz Huskowski, żołnierz Powstania Warszawskiego odznaczony krzyżem Virtuti Militari, docent Politechniki Wrocławskiej, członek dolnośląskiego RKS, któremu miałem honor przewodniczyć. Po procesie za kierowanie strajkiem

na Politechnice Wrocławskiej miał wszczępiony rozrusznik serca. Któregoś wieczoru poczuł zbliżający się atak. Na stoliku obok stał telefon, a na tapczanie leżała posegregowana i przygotowana do odbioru podziemna prasa. Za chwilę mieli przyjść umówieni kolporterzy. Nie chcąc ich narażać, nie zadzwonił. Nie żyje. Znani i nieznani bohaterowie szli przez tę naszą pustynię, skrytobójczo mordowani, bici i pałowani w manifestacjach, w zaduchu cel więziennych, w lokalach konspiracyjnych, wyrzucani z pracy, otoczeni konfidentami i raczeni dobrymi radami w rodzaju: na co ty się porywasz... Szli wśród odwró-

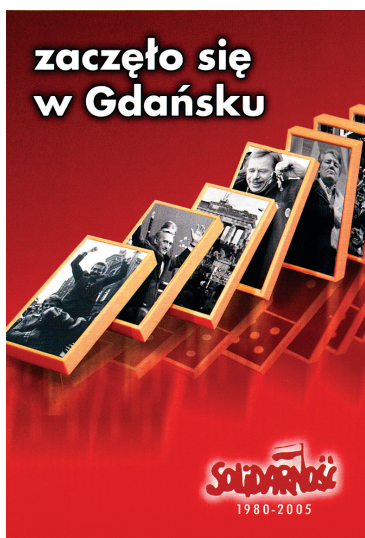
conych plecami i dawali świadectwo. Dziś, po latach, gdy tylu fałszywych bohaterów wypina piersi, by przyjąć medale, gdy tylu gotowych jest dopuścić się każdego świństwa dla lepszego miejsca na liście wyborczej – „Solidarność” nie chce i nie potrzebuje orderów. Kto zresztą miałby je dawać tym ludziom? Czy ci, którzy wydali na „Solidarność” wyrok śmierci i wprowadzili stan wojenny? Czy może ci, którzy u tych pierwszych dopraszali się świadectwa moralności? Symbolem rewolucji francuskiej stała się gilotyna, symbolem największej współczesnej rewolucji, rewolucji „Solidarności”, może być krzyż – i ten w konfesjonalach w czasie strajków, i ten w wymiarze mesjańskim. Rewolucjoniści z „Solidarności” nie uśmiercali przeciwnika, lecz składali w ofierze siebie.

Zdradzeni i porzuceni dla złudnych miraży liberalizmu, byli wierni do końca, dawali świadectwo. A my, mocno już spóźnieni, po 25 latach możemy zrobić tylko jedno: niech ta symboliczna data 31 sierpnia wpisze się na zawsze w kalendarz narodowej chwały.

Sejm uchwała: 31 sierpnia „Dniem Solidarności i wolności”; 16 października „Dniem Papieża Jana Pawła II”.

SIERPIEŃ

9 sierpnia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej przyznała 6 Medali „Solidarności”.

13-15 sierpnia dwaj Dolnoślązacy pokonali trasę z Gdańska do Triestu, czcząc w ten sposób 25. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”. Dawniej od Gdańska do Triestu rozciągała się tzw. żelazna kurtyna dzieląca wolny demokratyczny świat od krajów żyjących w komunizmie. – *Chcielśmy przypomnieć, że to właśnie w Gdańsku „Solidarność” zapoczątkowała marsz do wolności w Europie* – powiedział m.in. Roman Szczepański, który wraz z Ryszardem Grygonisem w deszczu i w śniegu (Alpy) przejechali 1600 km.

17 sierpnia do urzędów pocztowych trafiły znaczki i kartki pocztowe upamiętniające 25. rocznicę wydarzeń Sierpnia '80 i powstania NSZZ „Solidarność”. Okolicznościowy znaczek ukazał się w nakładzie 400 tys.

18 sierpnia uroczystość rozpoczęło się posiedzenie Komisji Krajowej w Gdańsku. Prof. dr hab. inż. Janusz Rachoń, rektor Politechniki Gdańskiej, z upoważnienia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich złożył na ręce Janusza Śniadka tekst Uchwały Zgromadzenia Plenarnego KRASP podjętej w związku z 25. rocznicą powołania NSZZ „Solidarność”. Rektorzy zaapelowali do przedstawicieli społeczności akademickich, którzy byli świadkami wydarzeń sprzed 25 lat, o *przekazywanie pamięci o tych wydarzeniach, a także wartości, jakie wprowadziły one do naszego życia, kolejnym pokoleniom polskiej młodzieży. „Solidarność”, doprowadziła do przemian demokratycznych w Polsce* – napisali w specjalnej uchwale przedstawiciele polskich uczelni.

22 sierpnia Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski podpisał ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym.

24 sierpnia odbyło się posiedzenie Kapituły przyznawania medalu Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, na którym podjęto decyzję o uhonorowaniu 24 zasłużonych członków związku.

26 sierpnia o godzinie 14 na Uniwersytecie Wrocławskim, w Auli Leopoldyńskiej, z udziałem między innymi Jego Eminencji kardynała Henryka Gulbinowicza, profesora Normana Daviesa i profesora Jana Miodka, odbyła się dyskusja pt. **„Solidarność” – nie tylko Polska.** O godzinie 16.30 w Ossolineum nastąpiło otwarcie wystawy „Nie ma wolności bez »Solidarności«”. Z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność”

na wrocławskim Rynku odbył się koncert „Serce Europy 1980-2005”. Wystąpili między innymi: Dobogókó (Węgry), Terne Chave (Czechy), Alosza Awdiejew (Polska/Rosja), NRM-Niepodległa Republika Mroja (Białoruś), Haydamaky (Ukraina), Perfect (Polska).

Z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność” na terenie Stoczni Gdańskiej odbył się koncert francuskiego kompozytora muzyki elektronicznej Jeana-Michela Jarre’a. Jego monumentalne widowiska, które łączą muzykę, światło i dźwięk, cieszą się dużą popularnością i przyciągają miliony widzów.

28 sierpnia o godzinie 10 jak co roku odbyło się składanie kwiatów na grobie Kazimierza Michalczyka.

O godzinie 12 w zajezdni MPK na ul. Grabiszyńskiej odbyła się msza święta z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność”. Mszy przewodniczył Jego Eminencja ksiądz arcybiskup Marian Gołębiewski, metropolita wrocławski. Kazanie wygłosił ksiądz Stanisław Orzechowski. Podczas mszy świętej nastąpiło poświęcenie sztandaru Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej.

30 sierpnia w Gdańsku, w historycznym miejscu, gdzie odbył się I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, w Hali Olivia, spotkali się związkowcy na uroczystym, XVIII Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” poświęconym 25. rocznicy powstania „Solidarność”. Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej reprezentowali: **Marek Muszyński, Tomasz Wójcik i Ryszard Wroczyński.**

31 sierpnia z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność” w Gdańsku odbyły się centralne uroczystości. Złożono kwiaty przy bramie nr 2 Stoczni Gdańskiej.

Msza św. odbyła się na placu Solidarności. Przewodniczył jej ks. abp Stanisław Dziwisz, osobisty wysłannik Ojca Świętego Benedykta XVI. W Gdańsku podpisano akt erekcyjny „Europejskiego Centrum Solidarności”.

Prezydium i pracownicy Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej złożyli wiązanek pod pomnikiem „Solidarność”.

WROCŁAW

Msza św. z okazji 25. Rocznica powstania NSZZ „Solidarność”, Zajeżdźnia nr VII MPK, ul. Grabieżyńska, Wrocław, 28.08.2005 r.

W drugim rzędzie m.in. JM Rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty z małżonką

Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszard Wroczyński

Homilię wygłasza ks. Stanisław Orzechowski

Chrzest sztandaru KZ NSZZ „S” przy Politechnice Wrocławskiej. Od lewej: Grażyna Olszewska, Ryszard Wroczyński, Krzysztof Czerski, Jadwiga Szymonik

Msza św. z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarności” i poświęcenie sztandaru KZ przy Politechnice Wrocławskiej

Ks. arcybiskup Marian Gołębiewski święci sztandar

Od lewej: sztandar KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej

Złożenie kwiatów pod tablicą przy zajeżdźni MPK

Poczet sztandarowy

Od lewej: Grażyna Olszewska, Krzysztof Czerski, Elżbieta Lipka

wszystkie fotografie Jan Sienkiewicz

GDAŃSK

Na mównicy Marian Krzaklewski, za stołem prezydialnym drugi od lewej Ryszard Wroczyński, przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, hala Olivia, Gdańsk, 30.08.2005

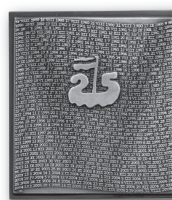
Lech Wałęsa

Tomasz Surowiec, przewodniczący MOZ NSZZ „Solidarność” przy MPK odznaczony medalem 25-lecia „Solidarności” (obok)

Lech Kaczyński, Jarosław Kaczyński

Koncert z okazji 25-lecia powstania „Solidarności”, 30.08.2005

XVIII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z okazji 25. rocznicy powstania związku

Msza św. pod Gdańskimi Krzyżami, pl. Solidarności, Gdańsk, 31.08.2005

Msza święta – ks. abp Stanisław Dziwisz

Od lewej: Tomasz Wójcik, Magdalena Szczurowska

Ewa Tomaszewska

Delegaci Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk na XVIII KZD

wszystkie fotografie: Tomasz Wójcik